

दानीएलचे पुस्तक - एकशे एकेचाळीस क्रमांक

पोपपदाच्या पुनरागमनाचे आणि आठव्या राष्ट्राध्यक्षाचे भविष्यसूचक महत्त्व उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-03-17

आपण सध्या त्या इतिहासातील भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्यांकडे अत्यंत बारकाईने पाहत आहोत, ज्यामध्ये पोपसत्ता पृथ्वीच्या सिंहासनावर आठवे मस्तक म्हणून, म्हणजे सात मस्तकांपैकी एक म्हणून, पुनरागमन करते. आपण असे करीत आहोत, जेणेकरून त्या इतिहासातील भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये काळजीपूर्वक ओळखता येतील, जेव्हा आठवा अध्यक्ष, म्हणजे सात अध्यक्षोंपैकी एक, पोपसत्तेच्या पशूच्या प्रतिमेची रचना पूर्ण करतो. आपण या सत्यांविषयीचे आपले विचार कर्मेल पर्वत आणि हेरोदाच्या वाढदिवसापासून आरंभ केले आहेत. ही दोन्ही पवित्र दृष्टांत संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याचे प्रतिनिधित्व दानियेल अध्याय अकराच्या एकेचाळीसाव्या वचनातही केलेले आहे.

तो गौरवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथून टाकले जातील; परंतु एदोम, मवाब, आणि अम्मोनाच्या संततीतील प्रमुख हे त्याच्या हातातून सुटतील. दानियेल 11:41.

त्या वचनात उत्तर दिशेचा बनावट राजा वैभवशाली देशात प्रवेश करतो. प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासात वैभवशाली देश म्हणजे यहूदा देश होता, आणि तो दूध व मध वाहणारा देश म्हणून दर्शविला गेला होता; आणि इतर कारणांबरोबर याच कारणामुळेही तो वैभवशाली होता. तो वैभवशाली होता, कारण ख्रिस्ताने त्याची राजधानी यरुशलेम ही आपल्या मंदिराचे स्थान म्हणून, आणि ज्या नगरात त्याने आपले नाव ठेवण्याचे निवडले त्या नगराप्रमाणे निवडली होती.

ज्या दिवसापासून मी माझ्या लोकांना मिसर देशातून बाहेर आणले, त्या दिवसापासून माझे नाव तेथे असावे म्हणून घर बांधण्यासाठी इस्राएलच्या सर्व वंशांमधून मी कोणतेही शहर निवडले नाही; आणि माझ्या लोकांवर, इस्राएलवर, अधिपती असावा म्हणून कोणताही मनुष्यही निवडला नाही; परंतु मी यरुशलेम निवडले आहे, की माझे नाव तेथे असावे; आणि माझ्या लोक इस्राएलवर असावा म्हणून दावीदाची निवड केली आहे. २ इतिहास ६:५, ६.

यहूदाचा प्रत्यक्ष देश हा प्रत्यक्ष प्राचीन इस्राएलासाठी वैभवशाली देश होता, आणि संयुक्त संस्थाने ही आध्यात्मिक यहूदाची भूमी आहे, म्हणजे आध्यात्मिक आधुनिक इस्राएलासाठी वैभवशाली देश.

“ज्या भूमीची प्रभूने आपल्या लोकांसाठी आश्रयस्थान म्हणून व्यवस्था केली, जेणेकरून ते आपल्या स्वतःच्या अंतःकरणाच्या हुकुमांनुसार त्याची उपासना करू शकतील; ज्या भूमीवर दीर्घ वर्षांपासून सर्वशक्तिमानाची ढाल पसरलेली आहे; ज्या भूमीवर देवाने ख्रिस्ताच्या शुद्ध धर्माचे भांडारस्थान बनवून कृपादृष्टी केली आहे,—जेव्हा ती भूमी तिच्या विधिनिर्मात्यांद्वारे प्रोटेस्टंटमताची तत्त्वे नाकारेल, आणि देवाच्या नियमाशी छेडछाड करण्यामध्ये रोमन धर्मत्यागाला प्रोत्साहन देईल,—तेव्हाच पापाच्या मनुष्याच्या अंतिम कार्याचे प्रकटीकरण होईल.” Signs of the Times, June 12, 1893.

उत्तर दिशेच्या बनावट राजाने दक्षिणेकडील राजावर (पूर्वीचा सोव्हिएत संघ) चाळिसाव्या वचनात, इ.स. १९८९ मध्ये विजय मिळवल्यानंतर, तो पुढे गौरवशाली देशावर (युनायटेड स्टेट्स) विजय मिळवतो. एकेचाळिसाव्या वचनात “countries” हा शब्द पुरवून घातलेला आहे, आणि तो पूर्णपणे अचूक नाही; कारण रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जे “many” उलथून टाकले जातात ते लोकांचा असा एक वर्ग आहे, ज्यांना रविवारीचा कायदा येण्यापूर्वी सातव्या दिवसाच्या शब्दाथ आणि सूर्याच्या दिवस यांतील भेद माहीत होता.

“शब्बाथमधील बदल हे रोमन चर्चच्या अधिकाराचे चिन्ह किंवा खूण आहे. जे लोक, चौथ्या आज्ञेच्या दाव्यांचे आकलन करून, खऱ्या शब्बाथच्या ऐवजी खोटा शब्बाथ पाळण्याची निवड करतात, ते त्यामुळे केवळ ज्या सत्तेने तो आज्ञापिला आहे त्या सत्तेलाच मान अर्पण करित आहेत. पशूची खूण म्हणजे पोपसत्तेचा शब्बाथ होय, जो देवाने नेमून दिलेल्या दिवसाच्या ऐवजी जगाने स्वीकारलेला आहे.”

“परंतु भविष्यवाणीत निर्देशित केल्याप्रमाणे पशूची छाप स्वीकारण्याची वेळ अद्याप आलेली नाही. परीक्षेचा काळ अद्याप आलेला नाही. रोमन कॅथोलिक मंडळीचा अपवाद न करता, प्रत्येक चर्चमध्ये खरे ख्रिस्ती आहेत. जोपर्यंत लोकांना प्रकाश मिळालेला नाही आणि चौथ्या आज्ञेचे बंधन त्यांनी पाहिलेले नाही, तोपर्यंत कोणालाही दोषी ठरविले जात नाही. परंतु जेव्हा बनावट सब्बाथची सक्ती करणारा हुकूम निघेल, आणि तिसऱ्या देवदूताचा मोठा घोष मनुष्यांना पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेविरुद्ध इशारा देईल, तेव्हा खोटे आणि खरे यांच्यामधील रेषा स्पष्टपणे आखली जाईल. तेव्हा जे अजूनही अपराधातच चालत राहतील, ते आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर पशूची छाप स्वीकारतील.

“आम्ही जलद पावलांनी या काळाकडे पुढे जात आहोत. जेव्हा प्रॉटेस्टंट मंडळ्या खोट्या धर्माला आधार देण्यासाठी लौकिक सत्तेशी एकत्र येतील—ज्याला विरोध केल्यामुळे त्यांच्या पूर्वजांनी अत्यंत भीषण छळ सहन केला होता—तेव्हा चर्च व राज्य यांच्या संयुक्त अधिकाराने पोपसत्ताक सब्बाथ लादला जाईल. तेथे राष्ट्रीय धर्मत्याग होईल, ज्याचा शेवट केवळ राष्ट्रीय विनाशातच होईल.” Bible Training School, February 2, 1913.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जे “पुष्कळ” उलथवून टाकले जातात, तो वर्ग म्हणजे ते लोक होत, ज्यांना सब्बाथच्या प्रकाशाबद्दल जबाबदार धरले जाईल; हा तोच प्रकाश आहे जो त्या काळासाठी देण्यात आलेला आहे, आणि जो कलीसिया व राष्ट्रे या दोघांच्या इतिहासातील एक वळणबिंदू आणि एक संकट आहे. तो वर्ग म्हणजे लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमची ती कलीसिया होय, जी बंडखोरीच्या अरण्यातील आपल्या भटकंतीच्या समाप्तीपर्यंत पोहोचली आहे. तेथेच त्यांना प्रभूच्या मुखातून अनंतकाळासाठी ओकून टाकले जाते. लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझम म्हणजे ते लोक होत, ज्यांना तिसऱ्या देवदूताच्या प्रकाशाकडे बोलावण्यात आले होते—किंवा 1844 ते 1863 या इतिहासातील पहिल्या कादेश येथे, किंवा 2001 ते रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासातील दुसऱ्या कादेश येथे.

तेव्हा तो त्याला म्हणाला, मित्रा, विवाहवस्त्र परिधान न करता तू येथे कसा आलास? आणि तो निरुत्तर झाला. मग राजाने सेवकांना सांगितले, याचे हातपाय बांधा, आणि याला उचलून बाहेरील अंधारात टाका; तेथे रडणे व दातओठ खाणे होईल. कारण बोलावलेले बरेच आहेत, परंतु निवडलेले थोडे आहेत. मत्तय 22:12-14.

तिसऱ्या देवदूताचा आवाज, मग तो 1844 मध्ये असो किंवा 2001 मध्ये, विवाहासाठीचे एक बोलावणे होता. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जे “पुष्कळ” पाडले जातात, तेच ते “पुष्कळ” आहेत ज्यांनी ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाच्या विवाहवस्त्रास नाकारले, आणि त्याऐवजी दहा राजांच्या रोमच्या वेश्येशी होणाऱ्या विवाहसमारंभाचा भाग बनतात. त्या विवाहासाठी मनुष्याला स्वतःचीच वस्त्रे ठेवता येतात, कारण त्यांचा अपमान दूर करण्यासाठी त्यांना एवढेच पुरेसे आहे की, त्यांना दहा राजांवर राज्य करणाऱ्या त्या वेश्येच्या आडनावाने हाक मारली जावी.

आणि त्या दिवशी सात स्त्रिया एका पुरुषाला धरून म्हणतील, “आम्ही आमची स्वतःची भाकर खाऊ आणि आमची स्वतःची वस्त्रे परिधान करू; फक्त आम्हाला तुझ्या नावाने ओळखले जाऊ दे; म्हणजे आमचा कलंक दूर होईल.” यशया 4:1.

ते पहिल्या आहारविषयक परीक्षेत अपयशी ठरले, कारण त्यांनी स्वर्गीय भाकरीऐवजी स्वतःचीच भाकरी खाणे निवडले. देवाचे चरित्र प्रकट करून त्याचे गौरव करायचे होते त्या दुसऱ्या परीक्षेतही ते अपयशी ठरले, परंतु त्यांनी त्याऐवजी स्वतःचीच वस्त्रे धारण करणे निवडले. तिसऱ्या निर्णायक परीक्षेतही ते अपयशी ठरले, कारण त्यांनी ख्रिस्ताचे नाव (चरित्र) नाकारण्याचे निवडले असल्यामुळे त्यांनी पशूचे नाव (चरित्र) प्रकट केले. बाबेलच्या पहिल्या

उल्लेखात निम्नोदाने एक नगर (राज्य) आणि एक मनोरा (चर्च) बांधण्यामागील उद्देश असा होता की, त्याने स्वतःसाठी एक नाव कमवावे.

मग ते म्हणाले, चला, आपण आपल्यासाठी एक नगर आणि एक मनोरा बांधू या, ज्याचे शिखर स्वर्गापर्यंत पोहोचेल; आणि आपण आपले नाव करू या, नाहीतर आपण सर्व पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर विखुरले जाऊ. उत्पत्ति ११:४.

नाव हे स्वभावाचे प्रतीक आहे; आणि सातांपैकी असलेल्या आठव्या पशूचे भविष्यसूचक स्वरूप म्हणजे चर्च (मनोरा) आणि राज्य (नगर) यांच्या संयोगाच्या द्वैती स्वरूपाचे प्रतीक होय. शेवटच्या दिवसांच्या संकटसमयी मनुष्य दोन वर्गांत विभक्त होतील.

“फक्त दोनच वर्ग असू शकतात. प्रत्येक पक्षावर स्पष्टपणे छाप उमटलेली आहे—किंवा जिवंत देवाच्या शिकव्याची, किंवा पशूची अथवा त्याच्या प्रतिमेची खूण. आदामाचा प्रत्येक पुत्र व कन्या आपला प्रमुख म्हणून ख्रिस्त किंवा बरब्बा यांपैकी एकाची निवड करतो. आणि जे सर्व अविश्वासूंच्या बाजूला स्वतःला उभे करतात, ते सैतानाच्या काळ्या ध्वजाखाली उभे आहेत, आणि त्यांच्यावर ख्रिस्ताला नाकारणे व त्याचा अपमानपूर्वक उपयोग करणे असा दोष ठेवला जातो. त्यांच्यावर जीवन व गौरवाच्या प्रभूला जाणीवपूर्वक वधस्तंभावर खिळणे असा दोष ठेवला जातो.” Review and Herald, January 30, 1900.

एक वर्ग पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करील, आणि दुसरा वर्ग ख्रिस्ताच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करील. एकाने ख्रिस्ताचे विवाहवस्त्र परिधान केलेले असेल, आणि दुसऱ्या वर्गाने “स्वतःचे वस्त्र” परिधान केलेले असेल. एक वर्ग स्वर्गीय आहार घेत असेल, आणि दुसरा “स्वतःची भाकर” खात असेल. जो वर्ग स्वतःची भाकर खातो आणि स्वतःचे वस्त्र धारण करून ठेवतो, तो तिसऱ्या देवदूताच्या आवाजाने बोलावले गेलेल्या “अनेकांचे” प्रतिनिधित्व करतो; आणि लवकरच येणाऱ्या रविवार-कायद्याच्या वेळी उलथून टाकले जाणारे तेच “अनेक” आहेत. रविवार-कायद्याच्या संकटसमयी त्यांचे चरित्र प्रकट झाल्यावर त्यांच्या हरविलेल्या अवस्थेचे परिमार्जन करण्याचा त्यांचा प्रयत्न ही ती खोटी आशा आहे की, जर त्यांनी रोमच्या व्यभिचारिणीचे नाव स्वीकारले, तर असे केल्याने त्यांचा “कलंक” दूर होईल.

त्या वेळेस, निवडले गेलेले थोडके लोक एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाप्रमाणे उंचावले जातात; आणि त्यानंतर एकेचाळीसाव्या वचनात आणखी एक समूह आहे, जो मग उत्तर दिशेच्या बनावट राजाच्या हातातून “सुटतो.” एकेचाळीसाव्या वचनात “सुटतो” असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्दाचा अर्थ असा आहे की, निसरडेपणामुळे जणू काही सुटणे; आणि त्या व्याख्येत पाण्यातील साबणाची वडी हातात धरल्यावर, साबणाच्या निसरडेपणामुळे ती हातातून निसटून जाण्याची कल्पना व्यक्त होते. हिब्रू भाषेत हा शब्द वापरला जातो तेव्हा, त्याच्या अर्थाची मुख्य बाब अशी आहे की जे काही सुटते, ते सुटण्यापूर्वी ज्या गोष्टीपासून ते सुटते तिच्या नियंत्रणाखाली होते.

एकेचाळीसाव्या वचनात, अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांचे त्रिविध ऐक्य पूर्णत्वास येते.

“अमेरिकेतील प्रोटेस्टंट लोक अध्यात्मवादाचा हात पकडण्यासाठी दरीपलीकडे आपले हात पुढे करण्यामध्ये अग्रस्थानी असतील; ते अथांग दरी ओलांडून रोमन सत्तेशी हातमिळवणी करतील; आणि या त्रिविध ऐक्याच्या प्रभावाखाली, हा देश विवेकस्वातंत्र्याच्या अधिकारांना तुडवण्यात रोमच्या पावलांवर पाऊल ठेवेल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 588.

जेव्हा संयुक्त संस्थाने रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त राष्ट्रसंघाशी आणि पोपसत्तेशी हातमिळवणी करतात, तेव्हा अशा लोकांचा एक समूह असतो की जे यापूर्वी पोपसत्तेच्या हातात होते, आणि जे नंतर बनावट उत्तरराजाच्या हातातून “सुटतात.” ते लोक पूर्वी पोपीय सत्तेच्या पकडीत धरले गेलेले होते. त्या लोकांचे प्रतीक हेरोदाच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत योहान बाप्तिस्त याच्याद्वारे दर्शविले गेले आहे, जो त्या वेळी रोमन कारागृहांच्या बंदिवासात होता आणि मृत्यू किंवा सुटका यांची वाट पाहत होता. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जे लोक पोपसत्तेच्या बंदिवासातून सुटतात, ते तीन वंशांद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले आहेत, आणि त्यामुळे आधुनिक बाबेलच्या त्रिविध रचनेचे प्रतीक

ठरतात.

त्या अगदी त्याच वेळी, प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील दुसरा आवाज त्या लोकांना बाबेलमधून बाहेर पळून जाण्यास बोलावितो, जेणेकरून ते तिच्यावर मग आरंभ होऊ लागणाऱ्या न्यायांत सहभागी होऊ नयेत. तो दुसरा आवाज ख्रिस्ताचा आवाज आहे, परंतु तो त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या आवाजाचे प्रतिनिधित्व करतो, जे त्या वेळी मोठ्या आवाजाने तिसऱ्या देवदूताचा संदेश घोषित करीत आहेत. जेव्हा जे लोक हातापासून सुटतात (जो अधीनतेचे प्रतीक आहे), तेव्हा ते उत्तराच्या बनावट राजाच्या हातापासून सुटतात, आणि मग त्यांना उत्तराच्या खऱ्या राजाचा हात सापडतो.

कर्मेल पर्वतावर बालचे संदेष्टे ठार मारले गेले, आणि ते ज्या पुरुषप्रधान खोट्या देवतेचे प्रतिनिधित्व करतात ती राज्यसत्ता आहे, तर अशतारोथचे संदेष्टे मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतात. एलियाने बालच्या संदेष्ट्यांचा वध केला, अशा रीतीने सहाव्या राज्याच्या समाप्तीची ओळख पटविली; तरीही सलोमेने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेला धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचा धर्म अद्याप प्रतिनिधित्वात होता. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद म्हणून सलोमे हेरोदाला भुरळ घालते, आणि दहा राजे सात मस्तकांपैकी असलेल्या आठव्या मस्तकासह मंडळी-आणि-राज्य युतीत प्रवेश करण्यास सहमत होतात. सलोमे हीच ती आहे जिची रक्तसंबंधविरुद्ध पाप करणारा हेरोद आपल्या अंतःकरणात वासना धरतो.

परंतु मी तुम्हांला सांगतो की, जो कोणी एखाद्या स्त्रीकडे तिच्याविषयी वासना बाळगून पाहतो, त्याने आपल्या अंतःकरणात तिच्याबरोबर आधीच व्यभिचार केला आहे. मत्तय 5:28.

हेरोदाच्या अंतःकरणातील अनाचारपूर्ण वासनाने त्यांच्या देहांना त्याच्या अंतःकरणात एकत्र जोडले, आणि त्यामुळे तो सलोमेबरोबर एक झाला.

म्हणून मनुष्य आपल्या पित्याला व आपल्या मातेला सोडील, आणि आपल्या पत्नीशी एकनिष्ठ राहील; आणि ते दोघे एकदेह होतील. उत्पत्ति 2:24.

हेरोदाच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत, हेरोद आणि सलोमी एकरूप झाले, आणि आहाबाचे प्रतिरूप असलेला हेरोद हा उत्तरेकडील राज्यातील दहा राजांचा प्रमुख आहे. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, पृथ्वीवरील पशूचे सहावे राज्य समाप्त होते, जेव्हा शिंगे—जी एक शिंग झाली होती आणि जी मंडळी व राज्य यांच्या संयोगाचे (पशूची प्रतिमा) प्रतिनिधित्व करीत होती—एलियाने ठार मारली जातात. त्यानंतर सलोमी हेरोदाला मोहित करते, त्याच्याशी एक होते, आणि त्याच्या राज्याचा अर्धा भाग (जागतिक राज्य) तिच्या आईस (जागतिक मंडळीला) देण्यास त्याला प्रवृत्त करते. अशा प्रकारे सलोमीने आहाब आणि त्याच्या दहा वंशांवर ताबा मिळविला आहे, कारण ते दहा राजे सर्व एकमेकांशी सहमत आहेत.

आणि तू पाहिलेली दहा शिंगे ही दहा राजे आहेत; त्यांनी अद्याप राज्य प्राप्त केलेले नाही, परंतु ते पशूसह एका घटकेकरिता राजांसारखा अधिकार प्राप्त करतात. यांचे एकच मन आहे, आणि ते आपली सत्ता व सामर्थ्य पशूला देतील. प्रकटीकरण 17:12, 13.

ते आपली सत्ता व सामर्थ्य ज्याला देतात तो पशू म्हणजे ती वेश्या ज्यावर आरूढ आहे तोच पशू होय. हा पशू त्या प्रतिमेच्या स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करतो, जी चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाने बनलेली आहे; आणि त्या नातेसंबंधात स्त्री (चर्च) नियंत्रणात आहे, कारण तो एक लॅटिन विवाह आहे, ज्यात आडनाव हे पत्नीचे नाव असते, आणि जिथे स्त्री खऱ्या वैवाहिक नातेसंबंधाविरुद्ध बंड करून पुरुषावर राज्य करते.

त्या स्त्रीला तो म्हणाला, “मी तुझे दुःख आणि तुझी गर्भधारणा फार वाढवीन; दुःखात तू मुलांना जन्म देशील; आणि तुझी इच्छा तुझ्या पतीकडे असेल, आणि तो तुझ्यावर राज्य करील.” उत्पत्ति ३:१६.

ते दहा राजे एकमताचे व एकहृदयी आहेत.

“प्रकटीकरण 17:13-14 उद्धृत. ‘हे एकचित्त आहेत.’ एक सार्वत्रिक एकतेचा बंध असेल, एक महान ऐक्य असेल, सैतानाच्या शक्तींची एक महासंघटना असेल. ‘आणि आपली सत्ता व सामर्थ्य त्या पशूस देतील.’ अशा रीतीने धार्मिक स्वातंत्र्याविरुद्ध, अंतःकरणाच्या निर्देशानुसार देवाची उपासना करण्याच्या स्वातंत्र्याविरुद्ध, तीच मनमानी व दडपशाही करणारी सत्ता प्रकट होते, जी पूर्वी पोपसत्तेद्वारे प्रकट झाली होती, जेव्हा भूतकाळात तिने रोमनमताच्या धार्मिक विधी व समारंभ यांना अनुरूप होण्यास नकार देण्याचे धाडस करणाऱ्यांचा छळ केला होता.”

“शेवटच्या दिवसांत जे युद्ध लढले जाणार आहे, त्यामध्ये यहोवाच्या नियमाप्रती निष्ठेपासून धर्मत्याग केलेल्या सर्व भ्रष्ट शक्ती देवाच्या लोकांविरुद्ध एकत्र येतील. या युद्धात चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथ हा मुख्य विवादाचा मुद्दा असेल; कारण शब्बाथाच्या आज्ञेमध्ये महान नियमदात्या स्वतःची ओळख आकाश व पृथ्वीचा सृष्टीकर्ता म्हणून करून देतो.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

अहाब, किंवा हेरोद, हा ज्यांचा नेता आहे असे ते दहा राजे, हेरोदियाची कन्या सलोमे हिच्याकडून मोहित झाले आहेत. संयुक्त राष्ट्रसंघ, जो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सलोमे—म्हणजेच धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचा खोटा धर्म—याच्याकडून मोहित होतो, आणि जो पूर्वी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य होता, तो त्या दहा राजांच्या राज्यावर नियंत्रण मिळवतो; आणि ते सर्व जण आपले अर्धे राज्य कॅथलिक धर्माला देण्यास संमती देतात. ते हा एकमताने निर्णय करतात, कारण सर्व राजे सलोमेच्या मोहक नृत्याने मोहित झाले होते. योहान बाप्टिस्त याच्याद्वारे ज्यांचे प्रतिनिधित्व केले जाते अशा लोकांना ठार मारण्याच्या कार्यात आपली संयुक्त शक्ती लावण्यास ते संमती देतात.

पशू (संयुक्त राष्ट्र) याचे शासन एका प्रमुख राजाकडून (ईझेबेलची मुलगी) चालविले जाते. ईझेबेलने आपल्या मुलीस हेरोद व इतर राजांबरोबर व्यभिचारी आणि अनैतिक रक्तसंबंधाची सुरुवात करण्यास प्रवृत्त केले होते, कारण ती वेश्यांची माता आहे. ती आपल्या स्वतःच्या मुलीची दलाल आहे. हेरोद, अहाब आणि संयुक्त राष्ट्र यांना खोट्या संदेष्ट्याने, म्हणजे संयुक्त राज्यांनी, मोहित केले. बाळाच्या संदेष्ट्यांचा वध झाला तेव्हा संयुक्त राज्ये सहावे राज्य राहात नाहीत; आणि अशतारोथचे संदेष्टे (सलोमे) तात्काळ सातव्या राज्याची सत्ताधारी शक्ती बनतात, कारण त्यांनी संयुक्त राज्यांत जे नुकतेच साध्य केले, त्याचीच पुनरावृत्ती ते जगात करतात.

पशू म्हणजे त्या राजे होत, जे त्या वेश्येच्या कन्येशी संबंधात आहेत; आणि वेश्या ती स्त्री आहे जी त्या पशूवर राज्य करते. येशू एखाद्या गोष्टीचा शेवट, तिच्या आरंभीद्वारे स्पष्ट करतो. जसे प्रकटीकरण अध्याय सतरा मधील आठ राज्यांचे प्रतीकात्मक चित्रण दानिएल अध्याय दोन मधील आठ राज्यांचे उलगडणे करते, तसेच पशू आणि त्या पशूवर आरूढ असलेली स्त्री आणखी एका भविष्यवाणीतील सत्याचे उलगडणे करतात, जे या तत्त्वावर आधारलेले आहे की पहिले शेवटचे प्रतिनिधित्व करते.

प्रकटीकरण अध्याय सतरावा हा बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचा शेवटचा उल्लेख आहे; आणि म्हणून दानियेल अध्याय दुसरा, जो बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचा पहिला उल्लेख आहे, त्यानेही भविष्यसूचक आवश्यकतेनुसार आठ राज्यांचेच प्रतिनिधित्व केले पाहिजे, ज्यांपैकी आठवे राज्य हे त्या सातांपैकीच होते. त्याचप्रमाणे, अध्याय सतराव्यामध्ये त्या स्त्रीचा आणि ती ज्या पशूवर आरूढ आहे त्याचा न्याय, 1798 मधील वेश्येच्या पहिल्या न्यायामध्येही दर्शविला गेला पाहिजे.

सतराव्या अध्यायाच्या प्रारंभी देवदूताने योहानास कळविले की, तो त्याला त्या मोठ्या वेश्येचा आणि ती ज्या पशूवर आरूढ आहे त्याच्या न्यायाचा दाखला देणार आहे. वेश्येचा प्रथमच न्याय झाला तो 1798 मध्ये, जेव्हा पोपसत्तेला तिचा प्राणघातक घाव बसला आणि अंतकाळ आला, असे योग्य रीतीने समजले गेले आहे. तथापि, भविष्यवाणीच्या इतिहासात जेव्हा “अंतकाळ” दर्शविला जातो, तेव्हा मनुष्यांच्या प्रतीकांतून सूचित केलेले असे नेहमीच दोन चिन्हबिंदू असतात. अहरोन आणि त्याचा भाऊ मोशे यांचा जन्म त्या इतिहासातील अंतकाळ होता. त्या दोन चिन्हबिंदूंनी योहान बाप्टिस्त्याचा जन्म प्रतिरूपरित्या दर्शविला, आणि सहा महिन्यांनी त्याचा चुलतभाऊ येशू याचा जन्म झाला; अशा

रीतीने त्या इतिहासासाठी अंतकाळ चिन्हांकित झाला. सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाच्या शेवटी, जो 1798 मधील अंतकाळाचे प्रतिरूप आहे, दारयावेश आणि त्याचा पुतण्या कोरेश हे अंतकाळाचे दोन चिन्हबिंदू आहेत. एकत्रितपणे, ते 1989 च्या अंतकाळात रेगन आणि पहिला बुश यांचे प्रतिरूप आहेत.

१७९८ हे समाप्तीच्या काळाचे वर्ष होते, जेव्हा मिलरवादी इतिहासात दानिएलचे पुस्तक उघडण्यात आले; त्या काळाने कॅथलिकतावादाच्या पशूच्या राजकीय घटकाच्या भविष्यसूचक मृत्यूची ओळख करून दिली. नेपोलियनचा सेनापती बर्थिये सरळ व्हॅटिकनमध्ये गेला, पोपाला अटक केली आणि कॅथलिकतावादाच्या पशूचा राजकीय अधिकार संपुष्टात आणला. एक वर्षानंतर, १७९९ मध्ये, शतकानुशतके त्या पशूवर आरूढ झालेली स्त्री, जी पोपाद्वारे दर्शविली गेली होती, बंदिवासात मरण पावली. वेश्येवरील न्यायामध्ये तिने राष्ट्रंवर राज्य करण्यासाठी उपयोगात आणलेल्या त्या पशूवरील न्यायाचाही समावेश आहे. प्रकटीकरण अध्याय सतरावा हा पशूवरील न्याय तसेच त्या पशूवर राज्य करणाऱ्या व त्याच्यावर आरूढ होणाऱ्या वेश्येवरील न्यायही ओळखून दाखवितो.

“जग वादळे, युद्धे आणि मतभेद यांनी भरलेले आहे. तरीही एका प्रमुखाच्या अधीन—पोपसत्तेच्या अधीन—लोक देवाच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीमध्ये देवाचा विरोध करण्यासाठी एकत्र येतील.” टेस्टिमोनीज, खंड ७, १८२.

आठवे मस्तक, जे त्या सातांपैकी आहे, ते पोपसत्ताक सामर्थ्य होय, जे त्या पशूवर राज्य करते; आणि तो पशू दहा राजांनी बनलेला आहे, ज्यांवर त्या पशूवर आरूढ असलेल्या वेश्येच्या कन्येकडून शासन केले जाते. आठव्या राज्याचे घटक—म्हणजे त्या सातांपैकी असलेल्या राज्याचे—संयुक्त संस्थानांच्या अंतर्गत पशूची प्रतिमा घडविली जाईल त्या वेळी, त्या सात राष्ट्राध्यक्षांपैकी असलेल्या आठव्या व अंतिम राष्ट्राध्यक्षामध्ये दिसले पाहिजेत. रिपब्लिकनतावाद आणि प्रॉटेस्टंटतावाद यांच्या धर्मत्यागी शिंगांच्या संयोगास, पशूच्या प्रतिमेवर राज्य करणारे एक “मस्तक” असणे आवश्यक आहे, आणि तो शासक विलक्षण प्रकारचा हुकूमशहा असेल.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

आसाफाचे गीत किंवा स्तोत्र. हे देवा, तू गप्प राहू नकोस; मौन धरू नकोस, आणि हे देवा, स्वस्थही बसू नकोस. कारण पाहा, तुझे शत्रू गोंधळ माजवीत आहेत; आणि जे तुझा द्वेष करतात त्यांनी मस्तक उंचाविले आहे. त्यांनी तुझ्या लोकांविरुद्ध कपटी मसलत केली आहे, आणि तुझ्या गुप्त राखिलेल्यांविरुद्ध सल्ला केला आहे. त्यांनी म्हटले आहे, या, आपण त्यांना राष्ट्र म्हणून नष्ट करून टाकू या; म्हणजे इस्राएलचे नाव पुन्हा स्मरणात राहणार नाही. कारण त्यांनी एकचित्ताने परस्पर सल्लामसलत केली आहे; ते तुझ्याविरुद्ध संधिबद्ध झाले आहेत: एदोमची तंबूवस्ती, आणि इश्माएली; मोआब, आणि हागरेनी; गबाल, आणि अम्मोन, आणि अमालेक; सोरच्या रहिवाशांसह पलिष्ठी; अशूरही त्यांना येऊन मिळाला आहे; त्यांनी लोटाच्या संततीस सहाय्य केले आहे. सेला. स्तोत्रसंहिता 83:1-8.